

at det er godt for dansk økonomi, at vi har ført en fastkurspolitik, og vi er jo enige om, at det har tjent os godt at føre en økonomisk politik, der bygger på de samme principper som det, vi kender inden for euro-området, inden for ØMU'en.

Derfor mener vi jo også, at dette land, Danmark, i de seneste 6½ år har dokumenteret, at sunde økonomiske principper og god beskæftigelsesfremgang ikke er modsætninger, men måske i virkeligheden forudsætninger for hinanden. Fastkurspolitikken og den økonomiske vækst og politik har givet os arbejdspladserne. Den linje skal fastholdes, og den linje kan vi i endnu højere grad fastholde ved at sige ja til euro-området med stabil valuta, med stabil vækst, med blomstrende erhvervsliv.

Dansk økonomi er i superklassen, ja. Vi har fået internationale topkarakterer, ja. Men i det lange perspektiv, som vi jo skal tænke på, når vi stiller os selv spørgsmålet om ja eller nej til euroen, skal vi ikke bare lukke øjnene for, hvad der kan ske. Der kan engang i fremtiden blive sat spørgsmålstejn ved vores kreditværdighed. Det behøver ikke at være vores egen skyld, men i en international krise kan man ikke se bort fra, at de internationale investorer vil gå uden om os, alene fordi vi har valgt at holde os uden for euro-området.

Sådan er det nu engang: Når kriser brænder på, søger investorerne tilflugt i de store valutaer – det har vi set før – for dem kender de til bunds, dem er de trykke ved.

Så kan de danske virksomheder være nok så dygtige, og den danske økonomi kan være nok så stærk, men er der virkelig fart på spekulationen, er der finansielle kriser under opsejling, så tror jeg, vi vil få det at mærke. Det kan koste på investeringssiden; det kan koste arbejdspladser.

Mit andet argument er altså: virksomhedernes konkurrenceevne, beskæftigelsen, Danmark som attraktivt investeringsland.

Så er der mit tredje argument. Det handler om at kende sig selv, kende sin politiske vej, sætte nogle mål for vores samfund og konsekvent følge de mål op overalt, hvor der træffes beslutninger, der har betydning for vores lands fremtid.

Det handler om Europas og Danmarks udvikling i de kommende 10-20 år. Hvilken vej skal vi gå i Europa? Hvad vil vi med vores land i den region af verden, vi hører til? Hvordan varetager vi danske værdier stærkest muligt? Vi kan jo godt gøre en forskel. Vi skal ikke gå i ét

med tapetet med de andre. Vores stemme og indflydelse beror ikke på at sige ligesom de andre, de store, men at være dygtige til at argumentere for vores sag. Det har vi vist før. Det så vi i Amsterdam, da vi arbejdede på at få beskæftigelsen og miljøet ind. Det fik vi, fordi argumentationen og dokumentationen var i orden. Vi har noget at byde på; det er derfor, vi også skal være med.

Men det er også vigtigt for os at være med de steder, hvor der træffes beslutninger, der har betydning for vores lands fremtid. Danmark skal være dér, hvor der træffes beslutninger om Danmark, direkte som her i Folketinget eller indirekte som betingelser for de beslutninger, vi træffer i Folketinget. Det er min tredje begrundelse.

Så er der noget andet, der er vigtigt at holde fast i: Jeg tror, at den europæiske region kan gå hen og blive verdens lederskab, når det gælder menneskelige, sociale, økonomiske og miljømæssige værdier. Det handler om at sætte rammer for markedskræfterne, bruge det bedste i de økonomiske markedskræfter, men samtidig undgå, at det slår ud på en forkert måde. Det handler om at gøre sig gældende som europæisk region i forhold til OECD, i forhold til Central- og Østeuropa, i forhold til Verdenshandelsorganisationens kommende runder.

Jeg synes, vi skal tage de første skridt i den europæiske region til at lægge os i spidsen med et lederskab, der stiller krav om større respekt for lønmodtagerrettigheder, for miljøbestemmelser, for forbrugerbeskyttelse, for menneskerettigheder. Alt det kan Danmark også være med til at præge, jeg ved godt ikke fuldt og helt og ikke dominerende, men vi kan være der, som vi har været der før, og vi har set, at vi kan gøre en lille forskel. Det er også det, der er min begrundelse.

Dansk tilslutning til euroen er en stor beslutning, og som jeg sagde det, skal den ikke træffes, før vi har informeret grundigt og diskuteret grundigt og ordentligt. Sådan nogle store beslutninger træffes nu engang bedst, hvis der er ordentlig tid og befolkningen har haft den fornødne tid.

Vores holdning er klar: Vi skal have en folkeafstemning om euroen, og vi skal have den før næste ordinære folketingsvalg. Der vil alene blive tale om gennemførelse af en folkeafstemning om ét tema: Danmarks tilslutning til euroen.